

Bemærkninger til lovforslaget.

De nugældende regler vedrørende kommunale ejendomsskatter findes i lov nr. 188 af 20. maj 1933, således som denne lov er ændret ved § 25 i lov nr. 100 af 14. april 1937 om en fælleskommunal udligningsfond og ved lov nr. 361 af 22. december 1954 om ændring af lov om kommunale ejendomsskatter.

Loven af 1933 var med visse ændringer en videreførelse af lov nr. 83 af 31. marts 1926 om kommunale ejendomsskatter, som derimod ved sin indførelse betød en afgørende ændring af de indtil da gældende regler om den kommunale beskatning af faste ejendomme. Denne ændring var på sin side en følge af de ved lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme indførte principper for ejendomsbeskatning, hvorefter skat på fast ejendom skulle udredes som en skat på grundværdien (grundskyld) og en skat på den såkaldte forsølsværdi (ejendomsskyld).

Da de grundlæggende principper for beskatningen af fast ejendom til staten synes som hidtil at burde være normgivende for den tilsvarende beskatning til kommunerne, har man under hensyn til det samtidig forelagte forslag til lov om ændring i lov nr. 179 af 23. juni 1956 om vurdering af landets faste ejendomme udarbejdet det foreliggende forslag til lov om kommunale ejendomsskatter. I dette forslag er først og fremmest foretaget de ændringer i reglerne om den kommunale ejendomsbeskatning, som vil være en naturlig følge af de ændringer af ejendomsbeskatningen til staten, der er stillet forslag om, og samtidig er tilstræbt en vis forenkling og à jourføring.

Den vigtigste ændring findes i lovforslagets § 8, hvorefter ny påligning af ejendomsskyld ikke længere skal finde sted, og hvorefter den ejendomsskyld, der hviler på ejendommene ved lovens ikrafttræden, fikseres, og det fikserede afgiftsbeløb efterhånden nedskrives. Disse regler svarer ganske til bestemmelserne i § 71 i det samtidig fremsatte lovforslag vedrørende beskatningen til staten af faste ejendomme. De til dette lovforslags § 71 knyttede bemærkninger har også gyldighed for den kommunale ejendomsskats vedkommende, og der kan derfor vedrørende de foreslåede reglers gennemførelse i det hele henvises til disse bemærkninger.

En anden hovedændring er et forslag om, at man for sognekommunernes vedkommende ændrer reglerne for fordelingen af skatteudskrivningen på fast ejendom og indkomst. Efter de gældende regler

fastsættes der for 4-årige perioder et ligningsforhold, der angiver, hvorledes de udskrevne beløb skal fordeles på fast ejendom og indkomst. Dette har medført, at forholdet mellem grundskyldpromille og skatteprocent har ændret sig, når det ene af beskatningsgrundlagene (f. eks. indkomsten) i løbet af 4-årsperioden er steget stærkere end det andet (grundværdien). Efter forslaget skal der i stedet for — for 4 år ad gangen — fastsættes et forhold mellem grundskyldpromillen og skatteprocenten (kaldet udskrivningsforholdet). Herved vil opnås, at forskydninger i det indbyrdes forhold mellem de to beskatningsgrundlag (f. eks. som følge af en forhøjelse alene af indkomstgrundlaget) inden for 4-årsperioden vil indvirke *samtidig* såvel på grundskyldpromillen som på skatteprocenten, der begge derved automatisk vil blive tilpasset det til enhver tid bestående forhold mellem de to beskatningsgrundlag. Samtidig foreslås det for at tilvejebringe større ensartethed i sognekommunernes beskatningsforhold, at der fastsættes et maksimum for udskrivningsforholdets størrelse.

Forslaget indeholder iøvrigt ingen bestemmelser, som på afgørende måde bryder med de nuværende grundlæggende principper for påligning af kommunale ejendomsskatter.

Bortset fra bestemmelserne i §§ 8, 10, 11, 15, 18 og 26 i den kommunale ejendomsskattelev af 1933 er denne lovs reguler optaget i nærværende lovforslag, dog med de modifikationer, der følger af, at man har fundet det naturligt at benytte lejligheden til i størst muligt omfang at bringe de enkelte bestemmelser i overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser i det samtidig fremsatte forslag vedrørende beskatning til staten af faste ejendomme (i det følgende kaldet „statsejendomsskattelevforslaget“). Ved opbygningen af forslaget har man herud i det væsentlige fulgt principperne i det forslag til lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, der findes optaget i den i 1950 afgivne 2. del af skattelovskommissionens betænkning (i det følgende kaldet „kommissionsforslaget“).

Med hensyn til de ovennævnte paragraffer i 1933-loven, der ikke er medtaget i forslaget, bemærkes følgende:

1933-lovens §§ 8, 10 og 11 indeholder reglerne om ydelse af tilskud fra statskassen til nedbringelse af den amtskommunale grundskyld. Der har